

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național
Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 28, nr. 895, 4 februarie 2020, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Declarația Academiei Române privind unitatea limbii române

Academia Română a luat act, cu îngrijorare, de noile încercări de a introduce în uzul oficial, în Republica Moldova și în alte regiuni vecine locuite de români, noțiunea inexistentă de „limbă moldovenească”, susținută odinioară de propaganda sovietică și reluată, astăzi, de către anumite cercuri interesate politic.

► Pagina 4

Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative București

Botezul focului

- prima promoție de la specializarea *Poliție Locală* – prima ședință de tragere

Într-o frumoasă zi de început de februarie, sâmbătă, chiar 1 februarie, a avut loc, într-unul dintre poligoanele moderne ale Capitalei, un eveniment inedit: prima ședință de tragere a primei promoții de studenți de la specializarea *Poliție Locală* din Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative, București, a Universității *Spiru Haret*.

(Continuare în pag. 2)

Conf.univ.dr. Laurenția Georgeta AVRAM,

decan al Facultății de Științe Economice, Câmpulung
din cadrul Universității *Spiru Haret*:

*A fi pregătit pentru succes înseamnă a fi pregătit
pentru informație, pentru viteză, pentru performanță*

► Pagina 3

Gheorghe și Ditrău

Mioara VERGU-IORDACHE

Este greu cu democrația la un popor în care fiecare individ vrea să aibă ultimul cuvânt! Când fiecare vrea să dicteze celorlalți ce să gândească, ce să simtă, ce să spună, ce să facă. Când unii cred că sunt peste ceilalți, pentru că sunt mai blonzi sau mai bruneți, cu pielea mai albă sau mai colorată, mai scunzi sau mai înalți, că sunt mai tineri sau mai bătrâni, că au umblat mai mult prin lume, că au mai multe studii, că s-au născut într-o familie mai „bună”, că știu mai multe limbi străine, că sunt de-o etnie sau alta, că sunt creștini sau de altă confesiune, că, până la urmă, așa vor ei! Ei, bine, dar „aiasta nu se poate”! Pentru că în afara locului de muncă, unde, la modul ideal, fiecare se află pe locul dorit, necesar, util, după studii și competențe, toți suntem egali. Suntem oameni. Sau ar trebui să fim. Noi toți suntem cetățeni egali, plătitori de impozite, fiecare cu preferințele, dorințele, visurile lui. Nimeni nu are dreptul să impună punctul său de vedere, cu atât mai mult cu invective, cu etichetări grosolane, indiferent de cât de autorizat se crede să o facă. Eventual, poate să încerce să convingă cu argumente obiective. Nimeni nu are dreptul să ne dicteze convingerile proprii, gusturile, prietenii, iubirile, să ne impună „teze” politice, estetice. Dar, sigur, oricine poate contribui la ridicarea stachetei în ceea ce privește educația, cultura acestui popor. Nu cu forța, nu cu superioritate și dispreț.

Care-i deosebirea dintre un intelectual cu un limbaj grobian și un analfabet? Nimeni nu umblă cu diplomele pe frunte. Cu o singură excepție: „diploma de om”. Este singura care se vede în toate situațiile, pe stradă, acasă, în săli de conferințe, la decernarea unor premii, la teatru, pe arenele sportive... În viața noastră de zi cu zi este singura diplomă care contează. Calitatea, competența, profesionalismul, rezultatele nu au valoare fără „omenie”. Succesul liderilor, al adevăraților lideri, nu sparge geamuri, nu produce pagube tangente sau adiacente! Ei sunt cei pe care îi ascultăm și îi urmărim. Ceilalți nu-și clamează decât frustrarea, incapacitatea de a se afirma.

Nu e doar „teorie” în cele de mai sus. Două „întâmplări” recente, din domenii diferite, ne arată că încă suntem la început de drum în ceea ce privește democrația, civilizația. Pe fond, nu-i nicio deosebire între „apostrofarea” lui Tudor Gheorghe pentru spectacolul „Degeaba” – un act artistic asumat, și „conflictul” rasial de la Ditrău, ce urmărește alungarea unor muncitori străini angajați la brutărie. Credeți că nu am dreptate?! Nu e vorba de același autoritarism, aceeași lipsă de înțelegere, de pretinsă superioritate, de impunere?! Sigur, sunt și multe deosebiri și multă „surpriză”. Surpriză neplăcută, pentru că dacă poți accepta, cu greu totuși, că niște săteni pot amenința, din neînțelegere, din incultură, din frică, urmare a manipulării, pot fi violenți, nu, în niciun caz nu pot fi acceptate tonul și limbajul violent, arogant, al unor intelectuali pe care-i socotim rasați, modele. Modele?!

CENTENARUL NAȘTERII LUI KAROL WOJTYŁA – PAPA IOAN PAUL AL II-LEA

Aici am trecut pragul speranței!

- La propunerea făcută de Seimul Polonez la sfârșitul anului 2019, întreaga creștinătate marchează, în 2020, Centenarul nașterii lui Karol Wojtyła – Papa Ioan Paul al II-lea -18 mai 1920.

Nicolae MAREȘ

În paginile revistei *Opinia națională* au fost inserate multe și ample materiale legate de viața și activitatea celei mai de seamă personalități a secolului al XX-lea, scriitor, dramaturg, filosof, teolog, urmaș în jilțul Sfântului Petru, cel care a contribuit din plin, în timpul Războiului Rece de la sfârșitul secolului trecut, la năruirea comunismului.

Marele Pontif a acceptat să fie Doctor Honoris Causa al Universității *Spiru Haret*, singura instituție de învățământ superior din România care se bucură de această onoare. Am publicat în 2019 scrisoarea pe care Ioan Paul al II-lea a trimis-o, în septembrie 2004, fostului rector al Universității *Spiru Haret*, prof. univ. dr. Aurel Gh. Bondrea, cu ocazia înmânării, la Castel Gandolfo, a înaltului titlu. Este un document cardinal pentru Universitatea *Spiru Haret*, pentru absolvenții ei, pentru care a avut cele mai alese cuvinte de prețuire.

Poporul român nu va uita niciodată vizita istorică pe care Papa Ioan Paul al II-lea a efectuat-o în România, țară ortodoxă care L-a primit cu brațele deschise, iar întâlnirile avute cu Întâistătorul Bisericii Ortodoxe Române, Patriarhul Teoctist, cu autoritățile române, cu populația țării au fost considerate a fi „adevărate Rusalii”, un moment istoric european, care a contribuit din plin, după noaptea totalitară, la deschiderile care au urmat la începutul secolului și mileniului. Pe aceste meleaguri, considerate de Sfântul Părinte, *Grădina a Maicii Domnului*, s-a auzit, la slujba ținută în Parcul Izvor, strigătul a trei sute de mii de participanți: „UNITATE! UNITATE!”, strigăt ce l-a însoțit pe Pontif până la sfârșitul vieții, în aprilie 2005. Acest strigăt l-a făcut să spună la plecarea: *Aici am*

trecut pragul speranței- expresie pe care n-a folosit-o nicăieri în lume în timpul celor peste o sută de vizite pontificale făcute timp de aproape 27 de ani pe toate meridianele lumii.

Vă propunem să rememorăm drumul parcurs de acest Pontif nepereche, ca să folosim o expresie arghezieană, subliniind că magisterul său a fost unul dintre cele mai îndelungate: a durat peste 26 ani, fiind întrecut numai de pontificatul Sf. Petru (aproximativ 37 de ani) și al Papei Pius al IX-lea (32 de ani). Papa Ioan Paul al II-lea a fost primul Papă de origine slavă, primul care a intrat într-o sinagogă, care a vizitat o biserică protestantă, s-a întâlnit în public cu musulmanii, primul care a participat la un concert de muzică rock (a sprijinit ideea sacrosongului, festival de muzică religioasă rock în marile biserici, cu participarea a mii de tineri) și tot primul Episcop al Romei care a mers - Papă fiind - pe schiuri.

Celor care îl vedeau spre sfârșitul vieții apăsător de povara bolii și a suferinței, le amintesc că presa italiană scria despre el, în anii '80, ca despre *atleta di Dio / atlet al lui Dumnezeu*. Și avea toate motivele pentru o asemenea apreciere. Papa Ioan Paul al II-lea a fost cel care a cerut să se construiască la Vatican un bazin de înot descoperit. Mergea și atunci la schi și pe munte, lucruri neconsemnate până atunci în Analele Curiei Vaticanului. Juan Antonio Samaranch, longevivul președinte al Comitetului Internațional Olimpic, i-a decernat Papei Ioan Paul al II-lea Medalia de aur olimpică. În cuvântul rostit, șeful sportului mondial a subliniat meritele Sfântului Părinte doar în domenii de vârf pe care el le reprezenta, menționând că a jucat fotbal, a schiat și a practicat turismul.

(Continuare în pag. 7)

UNIVERSITARIA

Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative București

Profesiile juridice, nu numai în teorie, ci (și) în practică!

• Practica de specialitate a studenților din anul III, IF

Conf. univ dr. Aura PREDA

Practica de specialitate a studenților pentru anul III este o disciplină nou-introdusă în programa universitară, respectiv, din anul universitar 2019-2020. Scopul acestei activități practice este de a familiariza studenții cu specificul unor profesii juridice pe care le pot practica după absolvirea facultății. În acest sens, practica a constat în efectuarea unor vizite la unele autorități publice sau invitarea unor reprezentanți ai unor instituții de profil la sediul facultății.

S-au desfășurat vizite la Poliția locală sector 2, Primăria sector 4, Curtea Constituțională, Direcția Generală Anticorupție (din cadrul Ministerului Afacerilor Interne), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (Ministerul Justiției), Curtea de Arbitraj Comercial Internațional (din cadrul Camerei de Comerț și Industrie a României).

De asemenea, studenții au participat la *Conferința Anuală Națională a Mediatorilor* (8 noiembrie 2019).

Specialiștii care au diseminat informații despre specificul activității din instituții au reprezentat: Agenția Națională Antidrog, Serviciul de Prevenire din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București (subordonate Ministerului Afacerilor Interne), Serviciul de Probațiune București (din cadrul Ministerului Justiției).

Astfel, prima activitate practică s-a desfășurat la sediul Poliției locale sector 2, unde studenții au fost întâmpinați de domnul director adjunct Pascu, care a prezentat aspecte generale din această instituție. Am aflat că Poliția locală sector 2 a fost înființată în 2010 și, din punct de vedere al structurii, include Serviciul de Ordine publică, Pază obiective, Circulație rutieră, Direcția de control, cu compartimentele de Control comercial, Serviciul de protecția mediului, Disciplina în construcții, Serviciul ISU. Un departament costisitor, dar foarte eficient, este Direcția de monitorizare, care are două centre dotate cu 750 de camere de supraveghere la nivelul sectorului 2, camere repartizate mai ales în zone „rău-famate”, cum ar fi: zona Baicului, Creangă și Tei Toboc.

În conformitate cu Legea poliției locale nr. 155/2010, modificată prin OUG nr. 25/2015, Poliția locală se înființează în scopul exercitării atribuțiilor privind apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, pentru prevenirea și descoperirea

infracțiunilor, în următoarele domenii: a) ordinea și liniștea publică, precum și paza bunurilor; b) circulația pe drumurile publice; c) disciplina în construcții și afișajul stradal; d) protecția mediului; e) activitatea comercială; f) evidența persoanelor; g) alte domenii stabilite prin lege.

Aceasta își desfășoară activitatea pe baza principiilor: legalității, încrederii, previzibilității, proximității și proporționalității, deschiderii și

transparenței, eficienței și eficacității, răspunderii și responsabilității, imparțialității și nediscriminării.

Concret, printre activitățile Poliției locale sector 2 se numără: • Amindarea pentru staționări neregulate și ridicări auto în sectorul 2 • Monitorizarea stării de curățenie a sectorului, respectiv, monitorizarea aruncării deșeurilor pe domeniul public • Confiscarea articolelor pirotehnice comercializate ilegal etc.

Dintre campaniile promovate și pe site-ul acestuia, menționăm: • Campania *Numere utile și energie*. În scopul informării și educării cetățenilor în conformitate cu legea națională ce promovează drepturile și obligațiile consumatorilor, Poliția Locală Sector 2 a participat în luna decembrie 2019 la: • Campaniile *ORINDE te aflu, ÎN ȚARĂ, alege să fii ÎN SIGURANȚĂ!* și *Drepturile consumatorului de Energie Electrică și Gaze Naturale*. În cadrul acestor campanii, au fost distribuite flyere și afișe cu caracter informativ, pentru personalul propriu și cetățenii sectorului 2. <https://www.politialocalas2.ro/index.php/activitati/campanii/800-campania-numere-utile-si-energie> • Campania *Tu poți face lumină!*, inițiativă a Direcției Generale Anticorupție la care a participat și Poliția Locală Sector 2. Scopul campaniei a constat în promovarea și dezvoltarea unui comportament integru, atât la nivelul personalului propriu, cât și la nivelul cetățenilor din sectorul 2, prin cunoașterea consecințelor faptelor de corupție și a modalităților de semnalare a acestora. Campania s-a desfășurat în perioada octombrie-decembrie 2019 și a presupus distribuirea unor afișe cu caracter preventiv, pentru descurajarea faptelor de corupție: *NU APROBA CORUPȚIA! LIBERTATEA ESTE IMPORTANTĂ!* <https://www.politialocalas2.ro/index.php/activitati/campanii/780-campania-tu-poti-face-lumina>.

Direcția juridică este formată din Serviciul de resurse umane, Serviciul juridic, Relații publice și Serviciul administrativ. Din cele 4 dispecerate inițiale a rămas doar unul, prin care se pot face verificări în unele baze de date ale Ministerului Afacerilor Interne. Alte servicii și compartimente sunt: Serviciul misiuni, Serviciul financiar și contabilitate, Compartimentul „achiziții”, Protecția muncii.

Alte activități, numeroase și diversificate, desfășurate de această instituție în vederea atingerii scopului menționat pot fi urmărite și pe site-ul <https://www.politialocalas2.ro/index.php/activitati/proiecte>.

În acest context, trebuie să evidențiem și meritele Poliției Locale Sector 2, care a fost premiată pentru cel mai bun proiect la secțiunea Ordine Publică, cu Proiectul *Sistem de supraveghere video și management informațional pentru creșterea siguranței sociale și prevenirea criminalității în arealul Ion Creangă*, în cadrul Concursului Național de Proiecte din Administrația Publică Locală *Cele bune să se-adune!* <https://www.politialocalas2.ro/>

Botezul focului

• prima promoție de la specializarea Poliție Locală – prima ședință de tragere

(Urmare din pag. 1)

Pe lângă cunoștințele în domeniile *juridic, științele administrației, relația cu cetățeanul și cu comunitatea ș.a.*, o serie de alte discipline aplicative, precum *tactica și măsurile polițienești, regimul juridic al contravențiilor sau cel al armelor, munițiilor și substanțelor explozive și instrucția tragerii*, întregesc pregătirea viitorilor specialiști în Poliție Locală.

Până la tragerile propriu-zise, se desfășoară un program riguros de pregătire teoretică și practică în cadrul căruia studenții, chiar și cei care au o anumită experiență în domeniu, descoperă tot ce este necesar pentru stăpânirea și mărirea armelor de foc.

Lect. univ. dr. Florin MACIU: „La orele practice, studentul exersează, folosind pistoale de antrenament *Colt 1911*, pozițiile clasice pregătitoare și de tragere, cu avantajele și dezavantajele fiecăreia, prize la armă, luarea liniei de ochire, ținerea respirației, mărirea lină a trăgaciului și, nu în ultimul rând, reguli ferme de disciplină în utilizarea armelor de foc, atât în poligonul de tragere, cât și în afara lui. La final, firesc, sunt

plasate verificările teoretice și practice. La ultimele, studenții trag cu muniție reală, pentru calificativ. Anul acesta s-a folosit pistolul *Glock 17*, una dintre cele mai moderne, dar și răspândite arme de pe planetă. Toată lumea a plecat cu zâmbetul pe buze,

studenților sporindu-li-se încrederea în sine, siguranța, capacitatea de a lua decizii semnificative în timp util. Atât fetele, cât și băieții s-au confruntat de la egal la egal, beneficiind de condiții identice de tragere. Așteptăm alte serii de viitori tragători.”

Marius DUCĂ, student, anul III, *Poliție Locală*, campion al seriei: „Sunt plăcut impresionat de buna colaborare a facultății cu administratorii poligonului de tragere *Calibrul 9*, această colaborare fiind benefică pentru noi, studenții profilului de *Poliție locală*, dezvoltându-ne abilitățile în executarea tragerii cu o armă de foc puternică și precisă, precum *Glock 17*. A fost o experiență foarte utilă și plăcută, pe care abia aștept să o repet. Mulțumesc conducerii facultății pentru că a făcut posibil să am parte de o astfel de experiență și mă bucur că am avut și cel mai bun rezultat. Mă mândresc cu aceasta și o să fac cunoscute mai departe beneficiile și avantajele de care se pot bucura studenții dacă aleg să urmeze cursurile Facultății de Științe Juridice și Științe Administrative, București din cadrul Universității *Spiru Haret*.”

Alexandra RĂDOI, studentă, anul III, *Poliție Locală*, aflată la prima experiență de acest fel: „Cu mândrie spun că fac parte din prima generație a specializării *Poliție Locală* din cadrul Universității *Spiru Haret*. Am fost impresionată încă din primul an, însă acum, în an terminal, constat că există puține instituții de învățământ care într-adevăr se focusează pe studenți și aduc în program cât mai multe instrumente pentru a-i ajuta să învețe și să se perfecționeze în domeniul ales. Noi, studenții de la *Poliție Locală*, am învățat teoria, dar am avut ocazia să o și aplicăm. Examenul de la *Instrucția Tragerii* a fost cu siguranță una dintre cele mai interesante experiențe. Cred că vorbesc în numele tuturor colegilor când spun mulțumesc! celor de la poligonul *Calibrul 9* pentru că ne-au oferit această oportunitate, au fost foarte

deschiși și atenți cu noi și ne-au făcut să avem unul dintre cele mai frumoase examene.”

Până la finalizarea studiilor mai este, însă, un drum lung de parcurs: ultimele examene din sesiunea de iarnă, semestrul al doilea, sesiunea de vară și promovarea examenului de licență, care va avea loc în luna iulie 2020. Tuturor studenților le urăm mult succes!

Lect. univ. dr. Viorel MIULESCU

Opinia națională

ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,

interioare 168 și 143

e-mail: opinia@spiruharet.ro

REDACȚIA:

Mioara Vergu-Iordache, Ciprian C. Vasilescu
Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP)

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației

Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINERăspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

Conf.univ.dr. Laurenția Georgeta AVRAM,
decan al Facultății de Științe Economice Câmpulung, din cadrul Universității *Spiru Haret*:
*A fi pregătit pentru succes înseamnă a fi pregătit pentru
informație, pentru viteză, pentru performanță*

Doamnă conf.univ.dr. Laurenția Avram, vorbiți-ne despre cultura organizațională a facultății pe care o conduceți. Ce o individualizează?

Globalizarea, evoluția tot mai rapidă a tehnologiei, cantitatea din ce în ce mai mare de informații, în general, evoluția Uniunii Europene, prin extinderea sa, prin eforturile de uniformizare a legislației, prin libera circulație a cetățenilor între statele membre, precum și accesul liber pe piața muncii oriunde în cadrul Uniunii, au adus și continuă să aducă schimbări, atât pe piața muncii, cât și în sistemul de învățământ superior. O certitudine pentru universități este crearea *Spațiului European pentru Învățământ superior*, care să permită universităților europene să ofere servicii educaționale comparabile și universal recunoscute studenților, dincolo de granițele naționale ale statelor membre, permițând astfel o foarte mare mobilitate, atât a studenților, cât și a cadrelor didactice. Accentul nu mai este pus doar pe învățarea unică, la începutul vieții, ci se trece din ce în ce mai mult spre învățarea continuă, universitățile trebuind astfel să facă față cererii de programe educaționale venite din partea oamenilor de vârste mai înaintate, care sunt deja încadrați profesional și care au nevoie să își dezvolte competențele și cunoștințele pentru a face față cerințelor lumii moderne. O altă tendință la nivel european este și crearea *Spațiului European de Cercetare*, în cadrul căruia universitățile vor juca un rol important. Astfel, pe lângă extinderea programelor educaționale, este necesară și o intensificare a cercetării și oferirea de programe postuniversitare pentru atragerea tinerilor cercetători, dar și dezvoltarea de parteneriate și consorții cu alte universități sau institute, prin care se încurajează mobilitatea și schimbul de experiență.

Universitatea a reprezentat, în toate timpurile, un factor de cultură și civilizație, un factor de schimbare și de progres, un laborator pentru formarea elitelor națiunii. „Cine face știință universitară accede spre trepte superioare de spiritualitate”. În acest context, putem să adăugăm că „universitatea trebuie să-i deprindă pe studenți cu metoda științifică de lucru și să le trezească în suflet pasiunea pentru știință și gândire”. De asemenea, „universitatea are menirea să ajute în primul rând la formarea, îmbogățirea și înobilarea structurii societății prin cultivarea științei”. Afirmațiile precedente caracterizează și mediul universitar din Universitatea *Spiru Haret* și, implicit, din Facultatea de Științe Economice Câmpulung, și sunt, totodată, expresiile unor oameni de universitate, ceea ce ne îndreptățește, o dată în plus, să le folosim ca premise pentru a desprinde unele presupoziii de bază și valori culturale caracteristice organizației universitare.

Ca orice altă facultate românească, Facultatea de Științe Economice Câmpulung are încă elemente puternice ale unei culturi ierarhice specifice întregului sistem românesc, dar, confruntată cu un mediu în permanentă schimbare și provocări noi (scăderea numărului de studenți, competiția tot mai acerbă dintre universități

și resurse) valorile predominante din organizație încep să se schimbe, precum și lucrurile importante pentru membrii organizației, relațiile existente între angajați, modul în care angajații văd performanța, succesul și modul în care percep munca pe care o realizează. Facultatea, în ansamblu, încearcă să devină mai flexibilă, să se adapteze condițiilor mediului extern și să fie mai orientată spre inovație și piață.

Există noutăți pentru anul universitar 2019-2020?

Legătura strânsă dintre contabilitate, investiții și creștere economică atestă faptul că publicul larg manifestă un interes real față de valorificarea practică a virtuților unei profesii contabile puternice, iar CECCAR este garantul acestei realități de necontestat. Suntem mândri că, începând din acest an universitar, Facultatea de Științe Economice Câmpulung are încheiat un protocol de colaborare cu CECCAR, prin care absolvenții programului de master Contabilitate și Managementul Afacerilor au posibilitatea înscrierii directe la stagiu, prin depunerea dosarului, în maximum trei ani de la absolvire.

Cum apreciați poziționarea actualei generații de studenți ai Facultății de Științe Economice Câmpulung, a Universității Spiru Haret, față de evoluțiile unor neașteptate, chiar contradictorii ale societății în care își vor desfășura activitatea? Îi pregătiți pentru impactul cu lumea reală?

Predarea se referă la inspirația profesorilor de a dezvolta imaginația studenților, crearea de oportunități pentru explorarea ulterioară și dezvoltarea înțelegerii lumii din jur. Este o călătorie pe care fiecare dintre noi o începe de la o vârstă fragedă și o experiență care ne poate marca în timp, pe parcursul vieții noastre. Tehnologia a jucat întotdeauna un rol în acest proces, dar acum, odată cu stagiul de practică și întâlnirile pe care le organizăm în cadrul facultății cu mediul antreprenorial, experiența din clasă începe să intre într-o nouă eră a interactivității, construind experiențe nevăzute până acum.

Practica permite o reconceptualizare completă a relației dintre student și ceea ce predă profesorul. Profesorii nu mai trebuie să descrie momente din istoria economică, contabilitate, informatică etc., acum studenții o pot explora ei înșiși. Profesorii nu mai trebuie să se bazeze exclusiv pe descriere și pe materiale video pentru a explica funcționarea sistemului economic; pur și simplu întâlnirea cu profesia la nivelul firmei realizează asta.

Experiențe, precum acestea, schimbă natura educației, permițând o mai mare libertate, exprimare creativă și imersiune, deschizând noi căi de explorare pentru studenți, iar în acest fel apare pregătirea pentru impactul cu lumea reală.

Stimată doamnă decan, în societatea informațională a zilelor noastre mai este valabilă sintagma „succesul începe încă de pe băncile școlii”?

Cred că în sistemul educațional este omisă o variabilă extrem de importantă, și anume efortul pe care elevul îl depune pentru a avea rezultatele pe care le are. Uneori, efortul este foarte mare, în timp ce rezultatele nu sunt pe măsură. La toate acestea se adaugă stresul pe care-l resimte zilnic și care nu-i ușurează deloc misiunea. Nevoia sa naturală de cunoaștere este înăbușită de etichete, paradigme sociale, de lipsa practicii și excesul teoriei, de teama de consecințe, de lipsa de diferențiere

și așa mai departe. Învățul devine o povară și succesul întârzie să apară. Cred că este important să ne amintim că educăm oameni care au propriul ritm de dezvoltare, o personalitate distinctă de ceilalți, că fiecare este unic în felul său.

Dr. Michael Thompson spune că școala și copilăria nu sunt o carieră, iar succesul profesional al copilului nu începe încă din primii ani de grădiniță sau școală. De multe ori părinții uită acest aspect și proiectează asupra copilului propriile dorințe, temeri, visuri neimplinite, încercându-l cu foarte multă responsabilitate. Școala este doar o etapă în viață, o etapă dominată de provocări, dar care nu-l definește și nici nu-i prevestește un viitor plin de succes sau insucces. Din punctul meu de vedere, această sintagmă nu a fost vreodată valabilă, cu atât mai puțin astăzi, când oamenii comunică doar în două situații: când nu le convine ceva sau când vor ceva. A fi pregătit pentru succes înseamnă a fi pregătit pentru informație, pentru viteză, pentru performanță.

Piața s-a schimbat foarte mult datorită apariției internetului, pentru că atunci când ai nevoie de un produs sau serviciu îl poți cumpăra de oriunde. La fel se întâmplă și cu locurile de muncă sau cu meseriile. Din momentul în care studenții încep o facultate și până o termină, apar și dispar meserii la care nici nu ne-am gândit.

Având în vedere evoluțiile rapide din economia reală, vedeți o schimbare în modul de asimilare a cunoștințelor? Mai există timp pentru documentarea, aprofundarea și sedimentarea informațiilor?

Misiunea Universității *Spiru Haret* este și misiunea noastră, aceea de a identifica și dezvolta potențialul studentului pe tot parcursul său educațional, cât și în plan profesional. Am plecat în această explorare de la nevoia societății și a individului, ceea ce a muncit cu plăcere. Încercăm să punem în evidență interesele viitorilor angajatori și le corelăm cu domeniile ocupaționale și profesiile în care aceștia se vor regăsi. Universitatea *Spiru Haret* pune la dispoziția studentului toate mijloacele de documentare, prin titluri din literatura de specialitate din toate timpurile în cadrul bibliotecii, precum și cursuri afișate în platforma de e-learning, pe contul personal, cu acces nelimitat, de care studentul beneficiază din plin.

Faptul că mulți dintre studenții dumneavoastră sunt născuți după 1989 sau în ultimii ani ai deceniului nouă ai secolului trecut vă ușurează misiunea?

Da, este o adevărată provocare și încântare să lucrezi cu tinerii. Sunt deschiși către metodele noi de evaluare și predare, sunt creativi și doriți să descopere și să experimenteze orice li se pare interesant și de perspectivă. Comunicăm foarte ușor pe mijloacele online și curiozitatea lor este dezbătută prin numeroase discuții interdisciplinare la seminar.

Mulți absolvenți se întrebă în ultimii ani ce vor face după absolvire. Discutați cu ei, încercați să îi îndrumați spre diferite domenii, le oferiți sfaturi?

Sunt mândră să spun că fac parte dintr-o Universitate și o facultate în care studentul, realizarea lui profesională este pe primul loc. La avizierul Facultății de Științe Economice, Câmpulung sunt anunțuri de angajare și facilităm întâlniri între angajatori și studenții care doresc să devină buni profesioniști și să înceapă activitatea de pe băncile școlii. Conform statisticilor

ultimilor ani, un procent considerabil de absolvenți profesează în domeniul specializării.

Credeți că relația profesor-student trebuie să se desfășoare unidirecțional, privind în jos de la înălțimea catedrei sau, dimpotrivă, bidirecțional și interactiv?

Alain Bloom spune: *Omul este o ființă care trebuie să se orienteze potrivit posibilității sale perfecțiuni.* Actul educativ este un act ce ține de sfera relațiilor interpersonale, eficiența sa se decide pe terenul raporturilor concrete zilnice dintre profesor și student. În problema relației profesor-student, pe lângă o bogată experiență pozitivă ce s-a acumulat în decursul anilor se constată că, uneori, predomină arbitrarul, practicile învechite și prejudecăți pe care o atitudine conservatoare le menține. Pentru perfecționarea relației profesor-student, colectivul de cadre didactice de la Facultatea de Științe Economice, Câmpulung ia în considerare obiectivele educației, pe de o parte, și psihologia tineretului contemporan, pe de altă parte, actul instructiv-educativ fiind un proces ce continuă să fie o invenție socială. Relația trebuie să fie una interactivă, care să aducă beneficii ambilor parteneri în comunicare.

Credeți că în sistemul actual de învățământ ar mai fi de implementat proiecte și idei care să conducă la o mai mare adaptabilitate a absolvenților la condițiile economice reale? Cum se realizează acest deziderat la Facultatea de Științe Economice Câmpulung din cadrul Universității Spiru Haret?

Cum am spus și anterior, în cadrul Facultății de Științe Economice, Câmpulung a Universității *Spiru Haret* se îmbină partea de instruire teoretică cu instruirea practică. Acest lucru este posibil datorită parteneriatelor pe care le dezvoltăm de peste 25 de ani cu diverși agenți economici de prestigiu din zonă, cu agenți publici, instituții bancare, cu Inspectoratul Școlar Județean Argeș, iar studenții noștri se mândresc că pot face stagii de practică în cadrul acestor instituții. Totodată, studenții și masteranzii noștri participă interactiv la mese rotunde, workshopuri sau seminarii gratuite, unde comunică direct cu reprezentanți ai instituțiilor participante care le transmit informații noi și utile pentru dezvoltarea personală și profesională.

În ceea ce privește inițiativa implementării de proiecte, o reală inovație o are întotdeauna adaptabilitatea absolvenților, indiferent de specializare. Reamintesc și aici faptul că Universitatea *Spiru Haret* a demarat și implementat nenumărate proiecte prin care studenții și absolvenții participanți în cadrul acestora au devenit specialiști și manageri ai propriilor afaceri. Aș fi încântată să obțineți și opinia lor în legătură cu realizările personale datorate muncii în echipă.

Este dificil să îi determinați pe studenți să înțeleagă importanța aplicării riguroase a legilor economiei, trecând peste emoțiile, trăirile și părerile personale?

Nu este dificil, pentru că ei știu că în politică și drept legile reprezintă regulile scrise de conduită ce descriu sau reglează relații specifice între persoane și organizații, ca și măsurile punitive asupra celor ce încalcă aceste reguli de conduită. Respectarea legii este cea care creează echilibru, creează încredere în societate, în rândul cetățenilor, și cred că asta este foarte important pentru toate comunitățile.

Vă mulțumesc!

Dragoș CIOCĂZAN

PREUNIVERSITARIA

ADIANT TRIM Ploiești formează profesioniștii de mâine Lansarea unei noi clase de Învățământ Dual, la Liceul Tehnologic *Anghel Saligny*

ADIANT TRIM Ploiești, lider mondial specializat în producția de tapițerii auto premium și unul dintre primii inițiatori ai învățământului dual în România, va lansa o nouă clasă de Învățământ Dual, în cadrul Liceului Tehnologic *Anghel Saligny*. Cea de a doua clasă se va desfășura în paralel cu cea actuală, dedicată industriei textile și pielăriei, și are disponibile 30 de locuri, 20 pentru calificarea de Confectioner produse textile și 10 pentru calificarea de Mecanic utilaje și instalații în industrie.

În cea de a doua clasă de Învățământ Dual inițiată de ADIENT TRIM Ploiești sunt așteptați elevii absolvenți ai ciclului gimnazial. Pe parcursul celor 3 ani de studiu, tinerii vor beneficia de stagii de practică în cadrul fabricii de tapițerii auto, sub îndrumarea angajaților, dar și de o bursă lunară în valoare de 400 lei. La finalul perioadei de școlarizare, ei vor avea un loc de muncă asigurat în cadrul companiei ADIENT TRIM Ploiești.

Pentru informații suplimentare despre acest proiect, elevii sunt așteptați, împreună cu părinții lor, la Liceul Tehnologic *Anghel Saligny* din Ploiești, str. Mihai Bravu nr. 249.

„Clasa de învățământ dual a venit ca un răspuns la o nevoie tot mai mare în România, nevoia de forță de muncă specializată. ADIENT TRIM Ploiești, în cadrul parteneriatului cu Liceul Tehnologic *Anghel Saligny*, a demarat acest proiect, prin intermediul căruia dă o șansă elevilor, încă de pe băncile școlii, să învețe o meserie. După absolvirea celor 3 ani de studiu, ei au posibilitatea de a-și construi o carieră și un viitor alături de ADIENT.” a spus Adrian Diță, Plant Manager ADIENT TRIM Ploiești.

„Rolul Adient TRIM Ploiești merge mai departe de dezvoltarea profesională a elevilor, prin organizarea de seminarii de dezvoltare personală, dar și prin implicarea acestora în activitățile sociale ale fabricii, toate acestea pentru a-i pregăti pe copii pentru viață și pentru

o carieră de succes.” a spus Carmen Bărbulescu, HR Manager ADIENT TRIM Ploiești.

Proiectul pilot al clasei de învățământ dual a fost lansat de ADIENT în anul școlar 2018 – 2019. Prima clasă ADIENT s-a dovedit a fi un

real succes, bucurându-se de aprecierea celor care au participat. Prin intermediul acestui proiect, elevii au astfel posibilitatea de a învăța și de a se perfecționa într-un sistem ce îmbină teoria cu practica.

*„ADIANT TRIM Ploiești este fabrica de referință pentru produse Premium, realizate de o echipă profesionistă, performantă și inovativă. De peste 16 ani, echipa ADIENT TRIM Ploiești îmbunătățește experiența unei lumi în mișcare, producând cu mândrie tapițerii premium pentru cele mai importante mărci de mașini.

**ADIANT este lider global în fabricarea de scaune auto. Cu 85.000 de angajați în 238 de fabrici localizate în 34 țări din întreaga lume, producem și livrăm scaune pentru toate clasele de vehicule și toți producătorii de echipamente originale. De la sisteme complete până la componente individuale, expertiza noastră se reflectă în fiecare pas al procesului de fabricare a scaunelor auto. Abilitățile noastre integrate, in-house, ne permit să luăm produsul de la etapa de cercetare și design, să îl urmărim pe întreg procesul, până la proiectare și fabricare – munca noastră regăsindu-se în 25 de milioane de vehicule în fiecare an”.

Cinci echipe ale Centrului *Alexandru Proca* s-au calificat la competițiile de proiecte de cercetare ISEF și INESPO

Biroul de presă al ICPE-CA informează că proiectele și echipele Centrului *Alexandru Proca* pentru Inițierea Tinerilor în Cercetarea Științifică din cadrul ICPE-CA, participante la barajele de calificare pentru competițiile olimpice internaționale, au avut rezultate deosebite. Cinci echipe ale Centrului *Alexandru Proca* s-au calificat să participe la următoarele competiții de proiecte de cercetare:

• **competiția ISEF 2020, ce se va desfășura la Los Angeles, SUA, în luna mai 2020**

• **Eric Drutu, Mihai Mitrea** (elevi la Liceul Internațional de Informatică București) – *Studiul piciorului de insectă cu aplicații în realizarea unor micromanipulatoare neconvenționale;*

• **Ioana Iordan** (elevă la Colegiul Național *Spiru Haret*, București) – *Cercetări privind microfirele, cu aplicații;*

• **Ioana Seteanu, Ioana Vancea** (eleve la Liceul Internațional de Informatică București) – *Contribuții privind hipertermia;*

• **Ștefan Ursu** (elev la Colegiul *Nicolae Titulescu* Brașov) – *Studiul geometriei variabile al aripilor pentru optimizarea portanței;*

• **competiția INESPO, ce se va desfășura la Istanbul, Turcia, în septembrie 2020**

• **Mihai Andrei** (elev la Colegiul Național de Metrologie *Traian Vuia*, București) – *Recuperarea componentelor electrice active, pasive, electromecanice și mecanice din plăcile electronice.*

ICPE – Cercetări Avansate este un institut național ce desfășoară activități de tradiție, recunoscute în domeniul ingineriei electrice. Deținând o importanță bază științifică în domeniu, INCIE ICPE-CA ocupă o poziție națională semnificativă, situându-se printre cele mai active și performante unități de cercetare.

INCIE ICPE-CA promovează și întreprinde cercetarea aplicativă în context național și internațional, în domeniul ingineriei electrice (materiale, electrotehnologii, surse noi de energie, vibrații și echilibrări dinamice, compatibilitate electromagnetice etc.), spre folosul societăților comerciale, private și publice, în beneficiul general al întregii societăți.

Prin demersurile făcute, ICPE-CA își propune să identifice excelența din domeniul cercetării științifice la nivelul elevilor de liceu și, de asemenea, să construiască echipe de lucru cu elevi inițiați în cercetarea științifică, fiind bine cunoscute succesele Centrului *Alexandru Proca*.

Preselecție pentru grupele de performanță ÎNOT

Schimbă culoarul! Alătură-te echipei de performanță!

Copiii născuți între anii 2010 - 2015 sunt așteptați în fiecare zi de luni până vineri în intervalul orar 16-20 pentru a participa la „preselecția Înot de performanță”.

Cei selectați vor fi antrenați de o echipă profesionistă de înot condusă de Sabri Jari, multiplu campion în competiții naționale și internaționale

Echipament necesar pentru participarea la preselecții: cască de înot, ochelari de înot, costum de baie, șlapi... bună dispoziție.

Pentru înscrieri, sunați la Sabri Jari, tel.: 0761 768 618.

La Centrul Sportiv *Premium Wellness* se va forma în curând CLUBUL DE PERFORMANȚĂ ÎNOT COPII

– Înscrierile continuă –

Se organizează preselecție pentru grupele de performanță înot. Copiii născuți între anii 2010 și 2015 sunt așteptați în fiecare zi de luni până vineri în intervalul orar 16-20 pentru a participa la „preselecția Înot de performanță”.

Cei selectați vor fi antrenați de o echipă profesionistă de înot condusă de Sabri Jari, multiplu campion în competiții naționale și internaționale

Echipament necesar pentru participarea la preselecții: cască de înot, ochelari de înot, costum de baie, șlapi... bună dispoziție.

Pentru înscrieri, sunați la Sabri Jari, tel.: 0761 768 618.

Declarația Academiei Române privind unitatea limbii române

Academia Română a luat act, cu îngrijorare, de noile încercări de a introduce în uzul oficial, în Republica Moldova și în alte regiuni vecine locuite de români, noțiunea inexistentă de „limbă moldovenească”, susținută odinioară de propaganda sovietică și reluată, astăzi, de către anumite cercuri interesate politic.

Limba română, de mai bine de două secole încoace, este studiată sistematic de către lingviștii români și străini, care au stabilit exact statutul și rolul său. Limba română este cea mai răsăriteană limbă romanică, are patru dialecte și mai multe graiuri. Dialectele limbii române sunt cel daco-român, cel aromân (macedoromân), cel meglenoromân și cel istroromân. Baza limbii române este formată din dialectul daco-român, singurul vorbit la nordul Dunării și care este, pentru marea parte a opiniei publice, limba română propriu-zisă. Graiurile limbii române nord-dunărene sunt numeroase, expresive, bogate în regionalisme: graiul ardelenesc (transilvănean), bănățean, bihorean (crișean), maramureșean, moldovean, muntean, oltean etc. Graiul moldovean (moldovenesc) este acela vorbit între Carpați, la vest, Nistru (pe alocuri și dincolo de Nistru), la est, Ceremuș, la nord și Milcov, Dunăre și Gurile Dunării, la sud. Prutul nu reprezintă o graniță lingvistică sau dialectală și, în consecință, limba vorbită de o parte și de alta a acestui râu este aceeași, anume limba română. Graiurile limbii române asigură unitatea limbii și sunt inteligibile tuturor românilor. Limba literară, născută din secolul al XVI-lea încoace, este limba standard care se învață în școală și care subliniază – în România, Republica Moldova și oriunde în afara acestor state – patrimoniul lingvistic comun. Graiul moldovenesc nu se opune în niciun fel unității limbii române, așa

cum noțiunile de moldovean și de român nu se contrapun, ci se completează. Oltenii, maramureșenii, bănățenii etc. sunt, în același timp, și români, așa cum majoritatea moldovenilor sunt moldoveni și români concomitent. La fel, bavarezii sunt germani, toscanii sunt italieni și normanzii sunt francezi deopotrivă. Mai mult, chiar dacă Elveția este stat, nu există vreo limbă elvețiană inventată din motive politice. Mai mult, Austria are o statalitate veche și recunoscută, dar limba studiată în școlile austriece nu este austriaca, ci germana. Niți limba franceză studiată în Belgia nu se cheamă belgiană.

Învățații moldoveni, de la Miron Costin și Dimitrie Cantemir până la Mihai Eminescu și Alexandru Philippide au folosit constant noțiunea de limbă română și nu pe cea de „limbă moldovenească”. Cei mai importanți teoreticieni ai numelor de român (românesc) și România au fost moldovenii. Patria, pentru Eminescu, nu era Moldova, ci România, fapt pentru care a scris: „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie!”. Este adevărat că astăzi există statul, recunoscut în plan internațional, de Republica Moldova, dar limba majorității populației sale este limba română, exprimată în frumosul grai moldovenesc. Istoria și realitatea nu pot urmări decât criteriul adevărului omenesc posibil, iar acest adevăr vorbește clar și fără echivoc despre limba română, vorbită și scrisă cu alfabet latin pe ambele maluri ale Prutului. Noțiunea de „limbă moldovenească”, dincolo de inexistența realității pe care ține să o denumească, intră în contradicție cu întreaga istorie culturală a regiunilor răsăritene ale spațiului locuit de români și amenință să excludă din zestrea spirituală a ramurii răsăritene a poporului român pe cei mai mari scriitori ai săi, care s-au considerat invariabil români și care au scris exclusiv în limba română.

A promova ideea unei limbi „moldovenești”, distincte de cea română, nu este numai o denaturare a unei realități culturale și identitare documentată în toate sintezele lingvistice, istorice și literare, ci și o manipulare ideologică pe care comunitatea internațională nu o va accepta niciodată. Limba unui popor e parte definitorie a identității sale; de aceea, instrumentalizarea ei ideologică prin politici lingvistice tendențioase nu poate modifica o realitate care se sprijină pe o tradiție de secole și mai ales nu poate anula o identitate pe care românii din Republica Moldova o simt ca definitorie: aceea a apartenenței la spațiul lingvistic și cultural românesc.

Drept consecință, Academia Română sprijină necondiționat poziția Academiei de Științe a Republicii Moldova, a institutelor sale de profil, privitoare la statutul limbii române ca limbă istorică și oficială a statului.

În lumina acestor considerente, Academia Română solicită expres autorităților Republicii Moldova să păstreze în uz oficial noțiunile corecte și consacrate de „limba română” și de „istoria românilor”, ca fiind singurele valabile pentru denominarea realităților pe care le cuprind.

Biroul Prezidiului Academiei Române
București, 30 ianuarie 2020

VITRALII

VITRALII

Nu, nu este o expresie în limba latină, aleasă ca titlu pentru a sublinia cât de cult este autorul acestor rânduri, ci denumirea științifică a unei umile și insignifiante gănăni care a ajuns motiv de discordie între România și aparatul birocratic de la Bruxelles. *Gândacul croitor al stejarului*, pe numele său neaoș, devine astfel ocupantul unui loc fruntaș în ierarhia absurdității istoriei. Din cauza nefericitei insecte, Uniunea Europeană se gândește să suspende finanțarea autostrăzii Pitești - Sibiu, drum care ar periclita habitatul natural al deja faimoasei viețuitoare. Ne aflăm în fața transunerii în fapt a proverbului conform căruia *buturuga mică răstoarnă carul mare*. Numai că respectivul car nu s-a izbit încă de ciutul buclucaș, pentru simplul motiv că nu ne-am prea spetit să construim peticul de asfalt, existent, de vreo cincisprezece ani, doar pe hârtie. Adică, pe un drum care nu există, nu trece nicio căruță. Poate de aceea, suspendarea finanțării, în fond o simplă buchiseală în catastrofele informatizate ale

Morimus Funereus

partenerilor noștri europeni, nu pare să afecteze calmul neproductiv și lenea patologică a guvernelor noastre, de orice culoare ar fi ele.

După stabilirea curburii ideale a castraveților și a lungimii furtunului de duș, parlamentarii europeni au trecut la nivelul următor. Cuprinși de febra ecologistă, pentru că așa e la modă, nu neapărat pentru că le-ar păsa, domniile cu mânecuțe și cozoroc de la ghișeele bruxelleze au găsit o nouă marotă. Problema noastră nu este ruperea evidentă de realitate a funcționării europene, criticată din ce în ce mai des de toți cetățenii Uniunii, ci apatia celor care ne conduc, aici, în țară. Obiceiul de sorginte fanariotă care lasă orice proiect să moară încet, înecat în lentoarea snoabă a autosuficienței și mediocrității, acționează încă o dată în defavoarea noastră. Dacă ne-am fi învrednicit în ultimii ani să punem mâna pe lopată, în loc să ne aruncăm cuvinte grele, poate că cel puțin jumătate din autostrada în cauză ar fi fost deja gata, și atunci niciun document, oricât de absurd, nu ar mai fi oprit finanțarea.

Dar n-a fost să fie. Noi ne-am făcut că muncim, ei s-au făcut că ne plătesc. Și totul, vă dați seama?, din cauza unui amărât de gândac.

Dragoș CIOCĂZAN

Dirijorul Cristian Măcelaru – premiul Grammy pentru albumul Wynton Marsalis: Violin Concerto

Violonista scoțiană Nicola Benedetti, dirijorul român Cristian Măcelaru și Orchestra Simfonică din Philadelphia au primit Premiul Grammy la categoria *Cea mai bună interpretare instrumentală solo* pentru albumul *Wynton Marsalis: Violin Concerto*, ce cuprinde lucrări de Wynton Marsalis – Concertul în re major pentru vioară și orchestra și Suita pentru vioară – înregistrat la casa Decca.

Recent, Cristian Măcelaru a fost numit director muzical al Orchestrei Naționale a Franței, cu un contract începând din anul 2021, dar și al Orchestrei Mondiale de Tineret a Centrului de Arte Interlochen din Michigan, SUA. Cristian Măcelaru este, totodată, din 2019, director muzical al Orchestrei Simfonice a Radiodifuziunii din Koln.

Estetica Străzii

Șantierul, casa noastră

M-am născut la sfârșitul anilor '70, în plină sistematizare a Bucureștilor. E un alt fel de a spune că am crescut jucându-mă printre șantierele patriei. La momentul 0, anul 1989, anul răsturnării vechiului regim, totul s-a resetat sau ar fi trebuit să se reseteze. Șantierele au rămas însă constanta acestor trei decenii. E drept că alte șantiere, deschise de edili incapabili; din fericire, câteva dintre acestea, finalizate după zece, douăzeci sau chiar treizeci de ani de alți primari, care, la rândul lor, au perpetuat tradiția inițierii șantierele și apoi a abandonării acestora. În prezent, cele mai multe șantiere dau senzația de întreg. Un șantier este tot orașul București, cu blocuri sprijinite în schele, cu poduri nefuncționale, cu cratere în carosabil. În mintea mea a apărut întrebarea: dacă obișnuința este mama învățăturilor, iar în ultimii 40 de ani pe suprafața orașului au fost și sunt numai șantiere, nu cumva aceasta este starea naturală a unei mari Capitale?

Pietonii au învățat să se descurce pe trotuare aglomerate de mașini, chioșcuri, tarabe improvizate, șezători ale muncitorilor, care își beau în picioare *preacinstita* bere din veșnica pauză de masă. Șoferii au reușit să se adapteze haosului rutier, printre betonierele murdarcurate și trotinetele ultrarapide. Chiar locuitorii cei mai sofisticăți ai orașului fac față cu brio sunetelor asurzitoare ale pickhammerelor și flexurilor folosite de dimineea până noaptea. Asta pentru că folosesc căști audio peste tot pe unde merg. Când nimeni nu mai respectă pe nimeni, când bunul simț a devenit o dovadă a inadapării... Când oamenii nu își mai ridică nasurile din telefoanele mobile când vorbesc cu cei din jur, când mănâncă sau pur și simplu pășesc pe stradă, iar *șobolanii* își fac de cap în văzul tuturor... Care mai este normalitatea? A mea sau a ta? Cine mai are dreptul să arate cu degetul? Nu cumva șantierele începute și oprite din diferite motive de autorități, la scurt timp după debut, sunt starea de fapt care ne reprezintă pe noi toți, cel mai bine? O să vină primăvara și o parte a răniilor deschise în *Marele Oraș* de mai bine de patru decenii va fi acoperită pe de o parte de vegetație, iar pe de alta de reclamele stradale agresive pentru alegerile locale. În toată această nebulie, mă întreb iar: nu cumva șantierul este casa noastră?

Ciprian C. VASILESCU

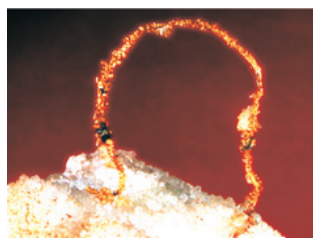
Estetica străzii

Unic în Europa: Muzeul aurului de la Brad

Singurul de acest gen din Europa și unul dintre cele trei existente la nivel mondial, *Muzeul aurului* de la Brad este o bijuterie oferită de Dumnezeu României. Aici se află expuse cele mai spectaculoase și valoroase 18 kilograme de aur nativ din lume, reprezentate din piese rare scoase din adâncurile pământului chiar în formele pe care le putem vedea noi astăzi. Numai una dintre figurine, celebra *Șopârlă de aur*, este evaluată la 3 milioane de dolari. Pe lângă ea, *Harta României*, *Dansatoarea de flamenco*, *Balerina*, *Aripile îngerului*, *Pana scriitorului*, *Copacul vieții*, *Leul*, *Crustaceul*, sau *Dinozaurul*, sunt alte câteva exponate dintre cele 1300 existente. Colecția conține piese rare, unice în lume, unele fiind extrem de apreciate în expozițiile internaționale de la Paris, în 1937, și de la München, în 2003.

Totul a început în anul 1896, când un geolog german, Schumacher, care lucra la exploatarea minieră de la Barza (Brad), surprins și încântat de forma filoanelor aurifere din acest zăcământ, a înființat un *Muzeu al aurului* în zonă. De-a lungul vremii s-au strâns în colecția muzeului în jur de 2.000 de exponate, dintre care 1300 din aur sau având în compoziție și aur, începând de la foițe subțiri (lamele, ace, filamente, dendrite, granule) și terminând cu forme mai consistente (cristale, pepite). Aici există și o bogată colecție de minerale rare, precum *nagyagitul*, *silvanitul*, *teluritul*, *pseudobrookitul* etc. Mai sunt expuse obiecte arheologice descoperite în zona Brad - Crișcior, care dovedesc existența omului de peste 5.000 de ani și a activității de extragere a aurului de 2000 de ani. Pot fi văzute și unelte folosite la exploatarea aurului încă din perioada dacică și romană, de când a funcționat și mina Barza. Valoarea exponatelor de aur constă în faptul că acestea nu au fost prelucrate. Ele sunt așa cum au fost scoase din măruntaiele pământului de către mineri. Toate exponatele din aur au între 12 și 22 de karate.

Pentru că trebuia să aibă partea lui de aventură, și acest muzeu era să „treacă” în neființă. În anul 2006, exploatarea minieră s-a închis. Începutul unei renovări a clădirii în care ființează muzeul avea să aducă complicații ce puteau conduce la pierderea acestui spațiu atât de necesar. Numai prin eforturile conjugate ale forurilor locale și naționale s-a reușit redeschiderea acestuia pe vechiul amplasament. Munca și pasiunea lor au ajutat la redeschiderea muzeului după cinci ani și după o amenajare modernă, care a costat câteva milioane de euro. „Cunoaștem aurul mai mult în lingouri și bijuterii, dar puțini cunosc aurul așa cum l-a făurit Bunul Dumnezeu. Bijuteriile din adâncuri au fost scoase cu osteneala a peste 40.000 de mineri, care au lucrat în zăcământul de la Barza, vreme de ani și ani”, declara primarul municipiului Brad, Florin Cazacu, la inaugurarea muzeului reamenajat, pe 4 decembrie 2012, chiar de praznicul Sfintei Vârvara, ocrotitoarea minerilor.

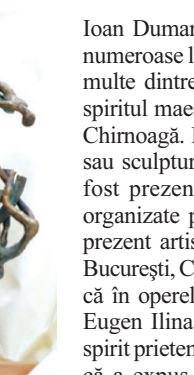
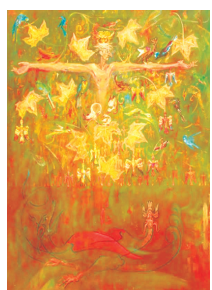
Jocul metalului cu roca a trecut în zestia muzeului și s-a materializat în eșantioane minunate, recoltate de geologii și minerii care au lucrat la diferite mine din Munții Metaliferi, circa 80% fiind din zona Bradului-Musariu, Valea Morii și Brădișor. Migăloasa lucrare a timpului a fost cea care a dat naștere unor forme care îi concurează și pe cei mai mari dintre sculptorii și pictorii umanității. Privim spre aceste minunății născute de geniul naturii și rămânem uimiți. Câtă bogăție

exprimată într-un mod măiestru are natura României la sânul ei unic și darnic!

Astăzi, toate minele de aur din zona Munților Metaliferi, de la Zlatna la Săcărâmb, stau închise și au pe garduri și ziduri însemne străine. Munții noștri aur poartă. Aur de... vis!

George V. GRIGORE

Invitații în lumea artelor plastice

Discipolul lui Marcel Chirnoagă

Eugen ILINA s-a născut la Balș, județul Olt, în 1965, și este un artist vizual cu specializările pictură, sculptură și grafică. A absolvit Școala Militară de maiștri de Marină *Amiral Murgescu* în anul 1986. Apoi a urmat studii libere de pictură cu Eugen Bratfanov, de gravură cu Marcel Chirnoagă, iar sculptură a învățat cu

Ioan Duman. Din 1986 până în prezent a realizat numeroase lucrări de pictură, sculptură și grafică. În multe dintre lucrările lui Eugen Ilina se regăsește spiritul maestrului său, marele artist plastic Marcel Chirnoagă. Indiferent că vorbim de grafică, pictură sau sculptură, Eugen Ilina excelează. Lucrările au fost prezentate în numeroase expoziții de grup organizate pe plan național, iar din 1995 până în prezent artistul a avut zece expoziții personale în București, Constanța și Tulcea. Mai mult decât faptul că în operele sale se regăsește spiritul maestrului, Eugen Ilina a reușit să transfere o parte a acestui spirit prietenului său mai tânăr. Așa se explică faptul că a expus foarte mult alături de artistul plastic

Laurențiu Midvichi, pe care într-un fel îl și consideră discipolul său. Despre cei doi artiști, care sunt și foarte buni prieteni, se spunea în cadrul vernisajului expoziției comune de la Cercul Militar București că ambii au coborât pe firul genealogiei imaginii, desprinzând motive, forme și stiluri din epoci imaginate, topite împreună. Monștrii îmblânziți, de buzunar, din ceramică se întâlnesc cu labirinturile sinuoase, fără ieșire. Întregul se sparge în sensuri colorate. Imaginea se decojește și se recompune. Au trecut trei ani, dar cei doi au rămas fideli crezurilor artistice de atunci. Azi îi puteți descoperi în cadrul expoziției de pictură și sculptură de la Sala Rotonda a Teatrului Național București *Ion Luca Caragiale*. Expoziția a fost vernisată pe 28 ianuarie, dar rămâne deschisă până pe 28 februarie, între orele 14.00 și 19.00, cu excepția zilei de luni. Alături de Eugen Ilina și Laurențiu Midvichi, în expoziție sunt prezenți și lucrări și Bogdan Hojbotă și Vasile Soponariu. (C.V.)

Orchestrale Naționale de Tineret organizează audii pentru tinerii muzicieni

• La București, 27 și 28 februarie, la Cluj-Napoca, 29 februarie, și la Iași, 7 martie, vor avea loc audii pentru admiterea celor mai talentați tineri muzicieni în Orchestrale Naționale de Tineret ale României.

Locurile unde au loc audii sunt: pentru București – Centrul Național de Artă *Tinerimea Romană*, str. Gutenberg nr. 19, pentru Cluj-Napoca – Academia de muzică *Gheorghe Dima*, Studioul de concert, și pentru Iași – Colegiul Național de Artă *Octav Băncilă*, sala 38.

Mai multe informații, la: www.tinerimearomana.ro la secțiunea „AUDIȚII”.

Gala Stelelor Baletului Rus

Pe data de 9 martie, pe scena Sălii Palatului din București, va avea loc *Gala Stelelor Baletului Rus*, cu participarea a opt dintre cei mai mari balerini ai momentului de la celebrele teatre *Bolshoi* Moscova și *Mariinsky Sankt Petersburg*.

Artiștii care vor dansa în *Gala Stelelor Baletului Rus* de la București sunt Anastasia Stashkevich – Prima Balerina, Ana Turazashvili – Prima Balerina, Denis Rodkin – Principal Dancer, Mikhail Lobukhin – Principal Dancer și Viacheslav Lopatin – Principal Dancer. Toți de la celebrul Teatru *Bolshoi* din Moscova, în timp ce de la Teatrul

Mariinsky Sankt Petersburg vor urca pe scenă Nadezhda Batoeva și Konstantin Zverev, ambii Leading Soloist.

Cu ocazia Galei, vor reveni la București specialiștii de la *Russian Multimedia Ballet Theatre* care, împreună cu românii de la Sound Rental, vor asigura decorurile multimedia 3D. Decorul 3D a fost folosit pentru prima dată în România cu ocazia *Festivalului Baletului Rusesc* din noiembrie anul trecut și a avut un mare succes la publicul de la Sala Palatului.

Programul *Galei* este alcătuit din două acte a câte 50 de minute, cuprinzând duete, atât dansuri solo din opere clasice, cât și opere moderne.

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!Instrumente Structurale
2014-2020Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020!
Axa Prioritară: Administrație publică și sistem judiciar accesibile și transparente
Denumirea Proiectului: INFOLex (POCA/491/126354)

Biroul de informare și relații publice al instanțelor de judecată

Biroul de informare și relații publice este organizat și funcționează potrivit dispozițiilor Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Biroul de informare și relații publice asigură legăturile instanței cu publicul și cu mijloacele de comunicare în masă, în vederea garantării transparenței activității judiciare, în condițiile legii.

Biroul de informare și relații publice asigură activitatea de soluționare în termen a petițiilor, în condițiile legii.

Biroul de informare și relații publice este condus de un judecător desemnat de președintele instanței ori de un absolvent al facultății de Jurnalistică sau de un specialist în Comunicare, numit prin concurs sau examen. Conducătorul biroului îndeplinește și rolul de purtător de cuvânt.

În funcție de volumul de activitate al judecătorului desemnat să conducă Biroul de informare și relații publice, președintele instanței, cu avizul colegiului de conducere, poate dispune degrevarea parțială a acestuia de atribuțiile ce îi revin ca judecător.

În cadrul Biroului de informare și relații publice funcționează consilieri pentru informații publice și unul sau mai mulți grefieri desemnați de președintele instanței.

Programul zilnic al biroului coincide cu programul de lucru al instanței, într-o zi pe săptămână fiind obligatorie stabilirea a 3 ore de funcționare și după-amiaza, după încheierea programului de lucru al instanței.

În situații excepționale, purtătorii de cuvânt vor oferi informații și în afara orelor de program.

Conducătorul Biroului de informare și relații publice are următoarele atribuții:

- conduce și coordonează activitatea biroului;
- organizează activitatea de furnizare pe loc a informațiilor, atunci când acest lucru este posibil;
- analizează cererile de furnizare a informațiilor publice, dispune cu privire la caracterul acestora - comunicate din oficiu, furnizabile la cerere sau exceptate de la liberul acces - și ia măsuri pentru rezolvarea solicitărilor, potrivit legii, și pentru transmiterea răspunsurilor către solicitanți, în termenul legal;
- asigură îndeplinirea obligației legale de furnizare din oficiu a informațiilor prevăzute de lege, prin afișare în locuri vizibile la sediul instanței a înscrisurilor care să cuprindă aceste informații și prin publicarea lor pe pagina de internet a instanței;
- analizează petițiile înregistrate și dispune cu privire la modul de soluționare, de redactare a răspunsului, conaxare sau clasare, sub coordonarea președintelui instanței;
- repartizează petițiile compartimentelor de specialitate, în funcție de activitatea acestora, și asigură soluționarea lor și trimiterea răspunsului în termenul legal;
- identifică știrile difuzate de mass-media locală și națională, care au un impact negativ asupra activității și imaginii instanței sau judecătorilor ce funcționează în cadrul acesteia, verifică veridicitatea informațiilor și asigură informarea corectă a opiniei publice, exprimând poziția instanței față de problemele semnalate;
- redactează declarații de presă și poate participa la interviuri, furnizând informațiile de interes public, în scopul unei informări corecte și complete;
- sprijină judecătorii în exercitarea dreptului la replică.

Purtătorul de cuvânt al instanței are dreptul de a consulta documentele sau dosarele aflate la instanță, având obligația de a respecta secretul de serviciu și de a proteja informațiile confidențiale de care ia cunoștință.

Furnizarea de informații privind activitatea judiciară poate fi restrânsă, în condițiile legii, atunci când aceasta se face în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale sau când interesele minorilor ori protecția vieții private a părților în proces o impun. Dreptul la liberul acces la informații poate fi restrâns și atunci când, în împrejurări speciale, instanța apreciază că publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Consilierul și/sau grefierul din cadrul Biroului de informare și relații publice au/are următoarele atribuții:

- primește și înregistrează cererile de furnizare a informațiilor publice;
- primește și înregistrează petițiile adresate instanței;
- prezintă conducătorului biroului, zilnic, petițiile și cererile înregistrate;
- transmite către compartimentele de specialitate solicitările de informații și petițiile, spre soluționare;
- urmărește soluționarea la timp a solicitărilor și petițiilor și aduce la cunoștință conducătorului biroului orice problemă ivită în derularea activității;
- comunică răspunsurile către petiționari și solicitanți;
- redactează și pune la dispoziția publicului înscrisurile cu informații care se comunică din oficiu, precum și formularele pentru solicitările de informații publice și pentru reclamațiile administrative;
- furnizează pe loc, atunci când este posibil, informațiile publice solicitate;

i) face mențiunile în registrul de petiții și în registrul pentru înregistrarea cererilor și răspunsurilor privind accesul la informațiile publice;

j) păstrează în mape separate petițiile și cererile, precum și răspunsurile date acestora.

Arhiva și Registratura instanțelor de judecată

Fiecare instanță funcționează o Registratură și o Arhivă. La instanțele cu volum mare de activitate poate funcționa o Registratură generală, precum și câte o registratură și o arhivă pentru fiecare secție, în baza hotărârilor colegiilor de conducere.

Colegiile de conducere pot hotărâ organizarea de arhive distincte pentru completele specializate.

Pe durata procedurii scrise, dosarele se păstrează în Arhivă, pe complete sau în alt mod stabilit de președintele instanței.

Pe durata necesară desfășurării cercetării procesului, dosarele se păstrează în Arhivă, pe complete și termene de judecată sau în alt mod stabilit de președintele instanței.

La Registratura generală se întocmesc și se păstrează:

- registre generale pentru înregistrarea actelor de sesizare, a dosarelor primite în apel, a dosarelor primite în recurs, a dosarelor primite în contestație, a actelor de procedură și a corespondenței;
 - borderouri pentru expedierea prin poștă și condiții de predare a dosarelor, actelor de procedură și a restului corespondenței.
- La instanțele cu volum mare de activitate se poate înființa un compartiment de expediere a corespondenței, cu următoarele atribuții:
- preia citațiile și alte acte care se comunică, le aranjează în ordine și le înscrie în borderoul de expediere;
 - expediază corespondența, sub semnătură și pe bază de evidență;
 - completează centralizatorul proceselor-verbale de recepție și îl înaintează lunar departamentului economic.

Grefierul arhivar șef coordonează compartimentele arhivă și registratură, urmărește respectarea atribuțiilor de serviciu și îndeplinește atribuțiile stabilite de președintele instanței.

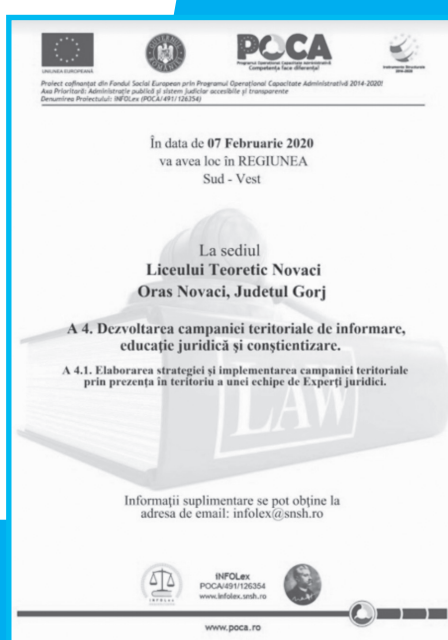
La instanțele la care nu există grefier arhivar șef, unul dintre grefierii sau grefierii arhivari, desemnat de președintele instanței, coordonează întreaga activitate de arhivă și registratură.

Raporturile de serviciu cu publicul

Personalul instanțelor este obligat să îndeplinească îndatoririle ce îi revin potrivit legii și regulamentelor.

Pentru depunerea cererilor și actelor sau obținerea de informații, persoanele interesate se pot adresa, după caz, personalului de la registratură și arhivă sau biroului de informare și relații publice. În interesul îndeplinirii justiției, avocații, consilierii juridici, consilierii de probațiune și experții desemnați în cauză au prioritate.

În incinta instanței, în locuri vizibile pentru public, vor fi afișate regulile de conduită, precum și îndrumări către compartimentele care au relații cu publicul.

La aceste compartimente se vor pune la dispoziția publicului materiale informative ajutoare pentru o mai bună adresabilitate.

Președintele instanței poate desemna unul sau mai mulți judecători de serviciu ori unul sau mai mulți grefieri cu studii superioare care primesc actele de sesizare a instanței.

Serviciul de registratură primește și înregistrează contractele de mediere și, respectiv, acordurile de mediere și ia măsuri pentru a fi înmânate de îndată completului investit cu soluționarea cauzei, în vederea suspendării, respectiv a repunerii pe rol a cauzei.

Registratura și arhiva vor fi deschise zilnic pentru public minimum 4 ore, repartizate în funcție de programul ședințelor de judecată. Actele de sesizare a instanței vor fi depuse în interiorul acestui program, cu excepția cererilor în materie penală care reclamă urgență.

Programul de lucru al instanțelor este de 8 ore zilnic, timp de 5 zile pe săptămână; programul începe, de regulă, la ora 8,00 și se încheie la ora 16,00.

Programarea în ședințele de judecată a judecătorilor și repartizarea pe săli se fac de președintele instanței, la propunerea președinților de secție, în raport cu nevoile instanței și asigurându-se judecătorilor timpul necesar pregătirii profesionale.

În cazuri excepționale, în materie penală, ședințele de judecată pot fi stabilite și în zile nelucrătoare.

Ședințele de judecată încep de regulă la ora 8,30 putând fi fixate și ședințe succesive, iar în cazuri justificate, și după-amiaza, conform programării stabilite de președintele instanței.

În caz de amânare a judecării cauzei, atunci când părțile convin, instanța va putea fixa o oră de strigare a dosarelor pentru termenul următor.

În caz de amânare a judecării cauzei sau a termenelor acordate în continuare nu trebuie afectate ședințele de judecată și alte activități programate anterior.

Purtarea ecusonului în incinta instanței este obligatorie pentru personalul auxiliar de specialitate, inclusiv cel conax, și pentru personalul economico-financiar și administrativ.

Accesul publicului este permis:

- în sălile de ședință, cu 30 de minute înainte de deschiderea ședințelor de judecată;
- la compartimentele care desfășoară activități cu publicul, potrivit programului stabilit.

Programul ședințelor de judecată și programul de lucru cu publicul se aduc la cunoștință prin afișare la loc vizibil.

Scoterea din incinta instanțelor a dosarelor, actelor și lucrărilor, în afara cazurilor prevăzute de lege este interzisă. La solicitarea instituțiilor abilitate, se transmite dosarul sau copia certificată a acestuia în vederea soluționării unor cauze aflate pe rolul instanțelor sau parchetelor, precum și pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene sau al Curții Europene a Drepturilor Omului.

Dosarele și evidențele instanței privitoare la activitatea de judecată pot fi consultate de persoanele care justifică un interes legitim, cu respectarea ordinii de solicitare și a măsurilor de asigurare a integrității documentelor. Cererea cu datele de identificare ale solicitantului se aprobă de persoana care coordonează activitatea compartimentului arhivă.

Au prioritate la consultarea dosarului cauzei, în următoarea ordine: avocații, părțile sau reprezentanții părților, experții și interpretii desemnați în cauză.

Consilierii de probațiune au acces în condițiile legii la dosarul cauzei în care au fost investiți de instanță, fie în faza de judecată prin solicitarea referatului de evaluare, fie în faza execuțională penală prin îndeplinirea tuturor activităților specifice sub îndrumarea judecătorului delegat de la compartimentul executări penale.

Accesul reprezentanților mass-media la dosarele și la evidențele instanței este permis, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 544/2001, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea ordinii de solicitare și a măsurilor de asigurare a integrității documentelor și numai în măsura în care este posibilă punerea acestora la dispoziție.

Președintele instanței asigură procurorului de ședință, părților, reprezentanților părților, avocaților și celorlalte persoane prevăzute de lege posibilitatea consultării dosarelor.

Când una dintre părți se află în stare de deținere, președintele completului ia măsuri ca aceasta să își poată exercita pe deplin, în tot cursul judecării, dreptul de a examina actele dosarului și de a lua legătura cu avocatul său.

Documentele se studiază numai în arhivă, după identificarea solicitantului, prin verificarea actului de identitate, a procurii sau a delegației și a legitimației de serviciu sau a altui document similar, în cazul reprezentanților mass-media, și notarea numelui și prenumelui acestuia. După studiere, se verifică integritatea documentelor, în prezența solicitantului.

Obținerea prin fotografiere a unor copii de pe înscrisuri din dosarele instanței este permisă.

Expert media Florin FĂINIȘI

INFOLex
POCA/491/126354
www.infolex.snsh.ro

www.poca.ro

Urmare din pag.1

CRONICA principalelor evenimente din Pontificatul Papei Ioan Paul al II-lea (I) Câteva dintre recordurile deținute:

• După anul 1523 a fost primul Papă ales din afara granițelor Italiei; primul Papă slav din istorie și primul Papă care a venit la Sfântul Scaun dintr-o țară comunistă, Polonia. • A fost cel mai tânăr dintre cardinalii aleși în Scaunul Pontifical, din 1846. • A ales un nume dublu, contrar normelor stricte ale Vaticanului; aceasta în memoria predecesorului său, Papa Ioan Paul I. • A fost al treilea Papă într-un an cu trei papi: Paul al VI-lea, Ioan Paul I și Ioan Paul al II-lea. Nu au mai fost trei papi într-un singur an, din 1648. • A exercitat neobosit slujirea petrină, dedicându-i întreaga energie și iubire. În calitate de episcop al Romei, a efectuat vizite pastorale în 317 din cele 333 de parohii arondate. • Ioan Paul al II-lea a efectuat cele mai multe călătorii din istoria papalității: a părăsit Vaticanul pentru călătorii oficiale de peste 1.500 de ori, a efectuat 146 de vizite în Italia; a vizitat 129 de țări și a parcurs peste 1 milion de km., distanță ce ar corespunde înconjurului Pământului de 30 de ori pe la Ecuator. S-a calculat că în felul acesta a fost plecat, în total, din Cetatea de Scaun peste doi ani și jumătate. Acesta este un fapt extrem de semnificativ, dacă ne amintim că, timp de aproape un secol, Papii nu au părăsit deloc Roma și împrejurimile ei. • A fost un neîntrecut orator care „electriza mulțimile”, indiferent dacă vorbea în metropole sau în insule cu o populație sub 100 de locuitori. A rostit peste 3500 de predici. Era ascultat cu pioșenie și entuziasm de bătrâni și de tineri, de oameni sănătoși și bolnavi, de persoane consacrate și de laici, de conducători de state și de nevoiași. El a strâns cea mai mare mulțime cunoscută în istorie, venită să asiste la un eveniment: între cinci și șapte milioane de persoane (se petrecea la ceremonia de închidere a Zilei Mondiale a Tineretului, la Manila, în Filipine, în ianuarie 1995). • În pofida provocărilor pe care le lansa de fiecare dată, Ioan Paul al II-lea a fost un lider spiritual extrem de iubit și de popular, indiferent de confesiune; a condamnat cu fermitate pericolul drogurilor și s-a pronunțat pentru moralitatea vieții sexuale. • A fost Pontiful iubit deopotrivă de tineri, de adulți și vârstnici. Papa Ioan Paul al II-lea a fost cu deosebire un Papă al tinerilor. A creat Ziua Mondială a Tineretului, pe care a celebrat-o de nouă ori, în Europa, America de Sud, America de Nord, Asia. Evenimentul este continuat și azi. • Papa Wojtyła a instituit Ziua Mondială a Bolnavului. A subliniat că oferirea suferinței lui Dumnezeu și slujirea celor suferinzi este o cale de sfințenie prin ea însăși. • A instituit Ziua Mondială de Rugăciune pentru Pace, pe care a celebrat-o de trei ori, la Assisi, strângând împreună în rugăciune lideri ai diferitelor confesiuni creștine, evrei, musulmani, budiști, animiști etc. • A instituit Întâlnirea Mondială a Famililor. • A fost filosof și teolog, dar și poet, dramaturg, profesor universitar etc.. Majoritatea Papilor din timpurile moderne au fost diplomați sau specialiști în drept canonic. De secole nu mai urcase un teolog în jilțul papal. • A cerut revizuirea cărților liturgice, promulgând Catehismul Bisericii Catolice. A mai existat un singur astfel de catehism în istoria Bisericii, numit Catehismul Roman, apărut în timpul Reformei. • A promulgat (și a reformat) Codul de Drept Canonic. Ultima oară Biserica a mai dat un astfel de cod în 1917, iar înainte, în anul 1240! • A scris fără preget, iar scrierile sale s-au tipărit în zeci și sute de milioane de exemplare în toate limbile, îndemnând la studiu. • A redactat documente ale magisteriului, scrisori enciclice, scrisori apostolice, exortații apostolice (anexă), discursuri, omilii și cărți, însumând peste 1 milion de pagini, echivalentul unei biblioteci cu 200 de volume a 500 de pagini fiecare. • În calitate de Doctor docent a publicat cinci cărți în timpul pontificatului: *Să trecem pragul speranței* (octombrie 1994), *Dar și Mister, la a cincizecea aniversare a hirotonirii mele* (noiembrie 1996), *Tripticul Roman* - meditații poetice (martie 2003), *Ridicați-vă, să mergem* (mai 2004) și *Memorie și Identitate* (februarie 2005). Toate au fost traduse și în limba română și publicate în tiraje importante. • Cele mai de seamă documente Papale emise de Ioan Paul al II-lea sunt: 14 enciclice, 15 exortații apostolice, 11 constituții apostolice, 45 de scrisori apostolice. • A scris piese de teatru și poezii. Piesele de teatru scrise de Karol Wojtyła sunt: *David* (nu se mai păstrează nicio copie); *Iov*; *Ieremia*; *În fața magazinului bijutierului: meditație despre sacramentul căsătoriei*; *Fratele Dumnezeului nostru*, scrisă în 1944, ca răspuns dat naziștilor care acționau pentru a suprima cultura poloneză. • S-a întâlnit cu Poporul

CENTENARUL NAȘTERII LUI CAROL WOJTYŁA - PAPA IOAN PAUL AL II-LEA

*Aici am trecut
pragul speranței!*

lui Dumnezeu și cu liderii națiunilor mai mult decât oricare dintre predecesorii săi. Peste 17.600.000 de pelerini au participat la audiențele sale generale de miercuri (în număr de peste 1160); a celebrat Liturghii și a acordat audiențe speciale cu alte diferite ocazii (peste 8 milioane de pelerini l-au întâlnit în Anului Marelui Jubileu, 2000), la care se adaugă alte milioane de persoane care l-au întâlnit în cursul vizitelor sale în Italia și peste hotare. S-a întâlnit cu numeroase personalități politice și religioase în cursul celor 38 de vizite oficiale, 738 de audiențe și întâlniri cu șefi de state și 246 de audiențe și întâlniri cu prim-miniștri. • Printre vizitele sale oficiale, o menționăm și pe cea efectuată în România (7-9 mai 1999), la invitația Patriarhului Teoctist, aceasta fiind prima vizită efectuată într-o țară majoritar ortodoxă, la încheierea căreia a spus: *Aici am trecut pragul speranței!* • A ținut peste 3.500 de cuvântări în călătoriile pe care le-a întreprins. În limba română au apărut cugetările sale despre cultură, artă, economie, presă etc. din aceste intervenții. • A celebrat 147 de ceremonii de beatificare în cursul cărora a beatificat 1340 de persoane și a canonizat 483 de persoane, mai mulți decât toți predecesorii săi din ultimele cinci secole la un loc. • A fost primul Papă care a intrat și s-a rugat într-o sinagogă, într-o biserică protestantă și într-o

moschee; a fost primul Papă care a sărutat Coranul; a fost primul Papă căruia i s-a admis să meargă la Zidul Plângerii și primul căruia i s-a permis să se roage la Ierusalim, în „camera de sus”, a *Cinei cea de Taină*. • A fost primul Papă din epoca modernă care a vizitat oficial Egiptul, unde s-a întâlnit cu Papa copt, Shenouda III, și cu Patriarhul ortodox de Alexandria. • A fost primul Papă care s-a întâlnit cu guvernatorul suprem al Bisericii Anglicane, regina Elisabeta a II-a a Angliei, și care a îngenucheat alături de Arhiepiscopul de Canterbury, Robert Runcie, rugându-se pe locul unde a fost ucis Thomas Becket. • A fost primul Papă primit la Casa Albă, unde a fost întâmpinat cu căldură de președintele în funcțiune al SUA, Jimmy Carter, care a rostit cuvântul de salut în limba polonă. • Papa Ioan Paul al II-lea a fost primul Papă care a cerut iertare în numele Bisericii pentru toate greșelile comise împotriva celorlalte confesiuni și religii, etnii și națiuni în decursul istoriei și a iertat în numele Bisericii catolice greșelile comise de celelalte confesiuni, religii, etnii și națiuni asupra catolicilor. • Papa Ioan Paul al II-lea a introdus încă cinci mistere în *Rozariu (misterele de lumină)*. *Rozariul* nu mai fusese niciodată modificat: cele 150 de *Ave Maria* sunt în legătură cu cei 150 de Psalmi. Acum, însă, sunt 200 de *Ave Maria*. • Prin *Anul Mântuirii, Anul Marian și Anul Euharistiei*, a promovat reînnoirea spirituală a Bisericii. • A mărit considerabil Colegiul Cardinalilor; a creat 231 de cardinali (la care se adaugă unul *in pectore*) în nouă consistorii. A convocat șase întruniri generale ale Colegiului Cardinalilor. • A convocat 15 Adunări ale Sinodului Episcopilor – șase Adunări Generale Ordinare (în 1980, 1983, 1987, 1990, 1994 și 2001), o Adunare Generală Extraordinară (1985) și opt Adunări Speciale (în 1980, 1991, 1994, 1995, 1997, 1998 [2 adunări] și în 1999). • A contribuit la căderea dictaturilor în Chile, Haiti, Paraguay, Filipine. • A declanșat căderea comunismului în Europa, prin sprijinirea fațășă acordată *Solidarității*, prin îndemnul adresat liderilor progresiști din lumea întreagă pentru a sprijini această înnoire, și a atras atenția asupra secularismului occidental dezumanizant. • A supraviețuit celor patru tentative de asasinat; un asasinat ordonat politic (cum a fost în special cel din 13 mai 1981) nu mai avusese loc în istorie din timpul regelui Filip al IV-lea al Franței împotriva Papei Bonifaciu al VIII-lea, în 1303. • A fost primul Pontif care a luptat activ împotriva crimei organizate din sudul Italiei. • A fost numit *Omul anului 1994* de revista *Time*, care își motiva alegerea astfel: „Gândurile sale sunt mult diferite de cele ale majorității muritorilor, sunt mult mai mari”. • Și în România a fost declarat *Omul anului în 1999*. • A fost nominalizat și considerat favorit pentru *Premiul Nobel pentru Pace* în 2003. Interese care ne scapă nu l-au ales. Ar fi înobilat ca nimeni altul această instituție, mai ales că în ultimele decenii alegerea a devenit tot mai subiectivă. • Ioan Paul al II-lea este cel mai de seamă exponent al filosofiei personaliste creștine în Europa secolului XX. A fost poet, dramaturg, regizor, jurnalist, artificier într-o carieră de piatră și apoi muncitor într-o uzină chimică, profesor universitar cu două doctorate. Iar când Padre Pio, unul din cei mai cunoscuți și iubiți sfinți ai sec. XX, i-a spus că va ajunge pe cele mai înalte trepte ale ierarhiei bisericești, Karol Wojtyła a crezut că profeția începe a se împlini din momentul în care a fost creat Cardinal. Dar Duhul Sfânt l-a ales Papă. • În marea familie a popoarelor, a fost prietenul tuturor. Ioan Paul al II-lea a fost cel care de fiecare dată când a pășit pe pământul unei țări l-a sărutat. „Nu este bine ca un Papă să trăiască douăzeci de ani în Scaunul Pontifical. Este anormal și nu produce roade bune” - a scris Cardinalul J. H. Newman. Papa Ioan Paul al II-lea a fost Papă mai mult de douăzeci de ani și „dacă pontificatul său a fost „anormal”, el a fost astfel prin măreție, prin inventivitate și prin roadele sale bune” - a scris Domenico del Rio, cel care și-a intitulat cartea despre „marele, neînvinul, înflăcăratul Papă”: *Karol cel Mare*. (cf. Domenico del Rio *Karol cel Mare. Istoria Papei Ioan Paul al II-lea*. Trad. Pr. Ioan Socu. Ed. Pauline, București, 2005). • Papa Ioan Paul al II-lea a fost *eliberatorul* de sub comunism, a fost *perpetuul pelerin apostolic* vestind Evanghelia, dar mai ales, a fost Fiul Omului care își poartă Crucea, ca să „dezvăluie cel mai grandios lucru de pe pământ: iubirea lui Dumnezeu”.

103.4 FM și online pe www.7radio.ro

Ora	Luni	Marti	Miercuri	Joi	Vineri	Sămbătă	Duminică	ora
7-10	7 Dimineața. R.: Mihai Ciocanu, Alex Crăciun					SEVEN MUSIC		
10-13	Divers cu Sens. R.: Bogdan Nicolescu emisiune live					Experiența Urbană.	Azi în istorie.	12-13
13-16	Tache și Face! R.: Robert Tache. emisiune live					7 Tech. R. Tibi Ursan 13-14		
16-19	Pâine și Kirk. R.: Kirk. emisiune live					SEVEN MUSIC 14-17		
19-22	Vorbe'n Aer. R.: Tibi Ursan. emisiune live					7 la SEVEN.	Vorbe cu personalitate.	17-18
22-23	7 Tech.	Drumul Mătăsarilor. (R)	Silviu Munteanu și prietenii săi. (R)	Povești Nespuse	80 Remember	Silviu Munteanu și prietenii săi.	Drumul Mătăsarilor.	20-21 21-22
23-24	Vorbe cu personalitate. (R)							22-23 23-24

SEVEN MUSIC

Povestea *Pescarului de pe Lacul Getic* - hominidul de 2 milioane de ani vechime - începe în anul 1962, când o echipă de cercetători condusă de istoricul, antropologul și arheologul Constantin Nicolae-Ploșor a făcut o descoperire remarcabilă. Specialiștii români au scos la iveală, pe șantierul de la Bugiulești, din comuna vâlceană Tetoiu, un depozit osteologic impresionant (23 de mamifere), despre care s-a spus că are o vechime de 1,8-2 milioane de ani: de la rămășițele unei girafe, până la fosile de maimuță, mamut și urs. Descoperirea a iscat de-a lungul deceniilor o serie de controverse, dar nu din cauza fosilelor animale, ci din cauza a trei fragmente de oase lungi: două femure și o tibie, despre care s-a spus că aparțin unui humanoid, numit *omul de Bugiulești*. Prezentat drept strămoșul europenilor, *omul de Bugiulești* a ajuns rapid în toate cărțile de istorie, de la școala generală până la facultate. Propaganda comunistă a funcționat perfect în anii '60, iar despre *Pescarul de pe lacul Getic* sau *Australanthropus Oltenesis* s-a vorbit în toate mediile științifice internaționale. (Oasele despre care s-a spus că aparțin unui humanoid au ajuns la *Institutul de Arheologie* din București, în timp ce restul fosilelor animale au fost expuse la *Muzeul Olteniei* din Craiova.)

Încă din perioada comunistă, au existat voci care și-au exprimat îndoiala că cele trei fragmente de oase din Bugiulești au aparținut strămoșului europenilor. Pentru a-i convinge pe specialiștii care au pus la îndoială autenticitatea fosilelor umane găsite la Bugiulești, autoritățile române au apelat la ajutorul lui Raymond Dart, specialistul în antropologie care a descoperit, în 1921, în Africa de Sud, fragmente osoase ce au aparținut unui australopitec. R. Dart s-a deplasat la Tetoiu, dar nu a putut compara fragmentele de os găsite în Vâlcea cu cele descoperite în Africa de Sud. Reprezentanții *Muzeului Olteniei* spun că, la scurt timp după ce a părăsit România, antropologul a infirmat că cele două femure și tibia găsite în zona *Lacului Getic* au aparținut celui mai vechi hominid de pe continentul european. Trei decenii mai târziu, un alt cercetător de talie internațională a spulberat teoria antropologilor români. Belgianul Jean-Marie Cordy susținea că fragmentele osoase ar aparține unui urs. *Concluzia e că nu există omul de Bugiulești. În 1992 sau 1993, în Vâlcea au ajuns niște specialiști belgieni care au examinat oasele. Aceștia au ajuns la concluzia că oasele aparțin unei specii de urs. În cazul de față nu se pune problema unei confuzii foarte mari, întrucât oasele de urs seamănă cu cele umane. Nimeni nu a mai pretins apoi că la Bugiulești a fost găsit strămoșul europenilor*, a declarat Aurelian Popescu, muzeograf în cadrul *Muzeului Olteniei*. După Revoluție, s-a emis și ipoteza că oasele ar fi de maimuță, dar nu au mai fost efectuate alte expertize din care să rezulte cu certitudine acest lucru. Cert este că depozitul osteologic de la Bugiulești iar a stârnit atenția unor cercetători din America. În anii 2000, aceștia au poposit pe meleaguri vâlcene pentru a afla date suplimentare despre o specie rară de maimuțe.

Despre vestigiile umane de la Bugiulești au curs râuri de cerneală, atât în țară, cât și în străinătate, descoperirea fiind pomenită în mai toate cărțile despre proto-hominizi sau *oamenii în formare*. Pe baza informațiilor inițiale, unul dintre istoricii vâlceni a încercat să explice, înainte să se dea verdictul despre autenticitatea fosilelor, cum trăia acest strămoș al europenilor. *Australanthropus Oltenesis* trăia în cete sau hoarde și ducea o viață mult asemănătoare animalelor. În ceea ce privește hrana sau locuința, știa să și-o „aleagă” și să se adăpostască sub stânci, în peșteri sau pe terasele râurilor. Ca ființă inteligentă, a făcut progrese în făurirea uneltelor din os și mai puțin din piatră, și pândea, după cum o dovedește osuarul de la Bugiulești, înmămolirea animalelor preferate, pe care apoi, adesea, le sacrifică. Numai așa își găsește explicația faptul că într-un perimetru restrâns s-au descoperit resturile fosile a 28 de specii de ierbivore și carnivore, precum și de maimuțe, care nu puteau să conviețuiască pașnic, scria istoricul Gheorghe Petre-Govora, în volumul *O preistorie a nord-estului Olteniei*.

Ce se știe foarte puțin este că, în urmă cu opt ani, o altă echipă de cercetători americani, condusă de Claire Terhune, profesor la Departamentul de Antropologie al Universității din Arkansas, a revenit în situl de la Tetoiu, de pe Valea Oltețului, timp de patru ani s-a lovit de un mister profund în ceea ce privește documentele săpăturilor din anii '60, care păreau de negăsit: registre pierdute, fotografii cu presupusele unelte descoperite în Valea Oltețului despre care nimeni nu părea să mai știe unde sunt. Cu ajutorul unei hărți din anii '70 și a tehnologiei actuale a ajuns în zonă, dar: *E foarte greu să identifici vechile situri din anii '60-'70. Nu că s-ar fi mutat, dar peisajul s-a schimbat*, a explicat ulterior Claire Terhune. La prima vizită au descoperit un neașteptat schelet de mamut. Ulterior, în anul 2016, într-un articol publicat în *Researchfrontiers.earth.edu*, Claire Terhune recunoștea că situl de pe Valea Grăunceanu (Greceanu/Grănceanu), din județul Vâlcea: *este unul dintre cele mai interesante situri din lume... un imens și bogat depozit de fosile de mamifere și vertebrate. Aceste specii dispărute includ mamuți, pisicile cu colți sabie și strămoșii preistorici ai girafei, cerbi giganți, cai, rinoceri, lupi, urși, hiene și primate similare cu babuinii de astăzi*. Lăsând la o parte orice teorie a conspirațiilor, prin urmare, fragmentele de oase de animale descoperite, datate tot în urmă cu două milioane de ani: de la fosile de girafă, până la rămășițe de maimuță și urs, sunt de netăgăduit. În sit s-au descoperit, pe lângă resturile de faună mare, fragmentele unor *cercopithecine terestre*, *Paradolichopithecus arvernensis* (fosile de maimuțe străvechi), asociația faunistică fiind datată la circa 1,8 milioane de ani. *Paradolichopithecus* este un gen extinctiv de maimuță găsit odată în toată zona Eurasiiei. Specia de tip *P. arvernensis* era o maimuță foarte mare, comparabilă ca mărime cu o mandrillă. Genul a fost cel mai strâns legat de macaci, având o morfologie cranială similară. *Paradolichopithecus* a fost o maimuță terestră; în general, se crede că a dezvoltat o dimensiune mare a corpului ca răspuns la presiunea prădătorului. În ciuda relației sale strânse cu macacii, a împărțit, de asemenea, o serie de caracteristici postcraniane cu babuinii. Articulațiile sale de gleznă arată, totodată, o asemănare remarcabilă cu cea a *Australopithecus*-ului hominid și a dus la ideea că *Paradolichopithecus* s-ar fi putut mișca frecvent într-o poziție bipedă.

Au venit americanii la Pescarul de pe Lacul Getic

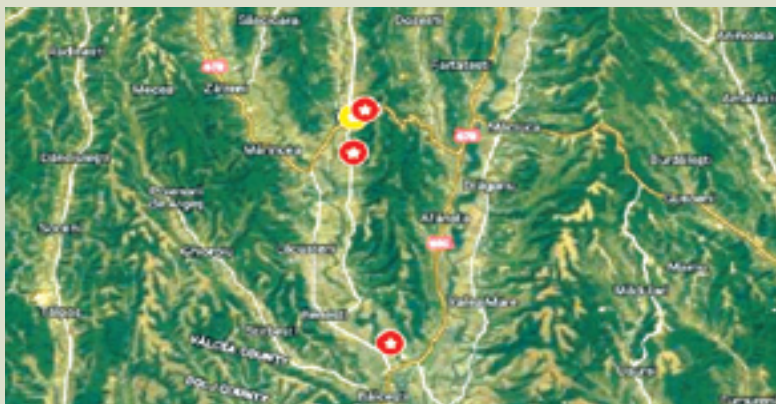

Claire Terhune, cercetătoarea din Arkansas care a cercetat situl din Vâlcea în ultimii ani, cu un craniu de hienă de 1,8-2 milioane ani (Bugiulești; jud. Vâlcea)

Oasele de mamut găsite de americani pe Valea Oltețului - Vâlcea, la Bugiulești - Tetoiu.

Fosile de 1,8-2 milioane de ani recuperate de echipa de paleontologi americani din depozitul fosilifer de la Bugiulești (jud. Vâlcea)

Valea Oltețului, din Vâlcea, unde s-au descoperit oase vechi de 2 milioane de ani

Foto: adevarul.ro; cpb-us-e1.wpmucdn.com, scena9.ro

În situl paleontologic de la Bugiulești sunt peste 20.000 de resturi osoase descoperite. Dar, cum a ajuns istoricul Ploșor la concluzia că oasele aparțin „primului strămoș al europenilor”, aflăm dintr-un studiu publicat în urmă cu mai bine de un deceniu și jumătate: *În jurul anului 1960 sunt începute cercetările în zona Bugiulești, ca urmare a identificării, aici, începând cu 1952, a mai multor puncte fosilifere. Odată cu aceste săpături avea să se schimbe perspectiva asupra începuturilor manifestărilor umane la Nord de Dunăre. C.S. Nicolăescu-Ploșor considera că a descoperit urme de activitate conștientă încă de la nivelul unor presupuse australopiteci, explică Adrian Doboș în lucrarea C.S. Nicolăescu Ploșor și arheologia paleoliticului, apărută în *Studii de preistorie*, publicație a Asociației Române de Arheologie. Din același studiu mai aflăm și că: În punctul Valea lui Grăunceanu au fost descoperite numeroase resturi fosile de animale de climă caldă... S-a considerat că aici era unul din locurile de adăpare a animalelor preistorice; ca urmare a mișcărilor de regresivitate ale Lacului Getic, animalele erau obligate să înainteze spre apă prin zone măloase, ceea ce determina scufundarea unora dintre ele sau cel puțin imobilizarea lor, ele devenind victime sigure ale animalelor de pradă, situație de care ar fi putut beneficia și eventualii antropoizi. Lucrarea emite o ipoteză și în privința presupuselor unelte: Oasele rămase în urma „ospetelor” puteau fi folosite de către aceștia din urmă ca materie primă pentru producerea de unelte. Se face referire la industria osteo-dontocheratică, în care erau folosite doar materii dure de proveniență animală. Au fost chiar identificate mai multe tipuri de astfel de unelte (numite prime măturii ale procesului de muncă), cu diverse funcții, cum ar fi: de răzuire, despicare și tăiere. Istoricul Adrian Doboș explică și de ce crede că primele unelte au fost aduse în zonă: Pe lângă existența acestor unelte, au mai fost aduse și alte argumente: descoperirea în acel punct a mai multor oase lungi (deci bogate în carne) decât vertebre și coaste, de unde ar rezulta că primele ar fi fost aduse aici intenționat. Multe din respectivele oase erau sparte la ambele capete și s-a considerat că spărturile erau făcute intenționat, pentru extragerea măduvei. În plus, în stratele respective se aflau două pietre de râu rulate și un galet de cuarțit albastru... de unde concluzia că ele au fost aduse de ființe inteligente.*

Zona fosiliferă Bugiulești devine în clipa de față veriga de legătură între descoperirile de acest fel din nordul Africii, Europa sud-vestică și Asia sud-estică. Cu toate acestea, specialistul consideră că argumentele lui Ploșor nu sunt nici suficiente, nici convingătoare, mai ales că din publicații lipsesc planurile și profilele săpăturilor.

Pe lângă fosilele de animale descoperite la Tetoiu, s-au mai găsit astfel de urme și în alte părți ale județului, fapt ce i-a îndreptățit pe specialiști să considere că Vâlcea este totuși una dintre cele mai vechi regiuni locuite din Europa. Spre exemplu, într-una dintre zonele limitrofe ale municipiului Râmnicu-Vâlcea, în punctul *Fabrica* din localitatea componentă Căzănești, s-au găsit oase aparținând unei specii de elefant care a trăit în urmă cu 1,7 milioane de ani. Tot în aceeași zonă s-a mai descoperit un răzuitor din silex maroniu, despre care se știe că provine din epoca paleolitică, când și-a făcut apariția omul deplin format, cunoscut astăzi sub numele de *Homo sapiens*, dar și picturile rupestre. Există chiar și câteva așchii și un nucleu de silex maroniu, cu bază trapezoidală, care provin din *Mezolithic*, perioadă când începe procesul de micșorare a uneltelor, descoperite tot la Căzănești. Urme ale culturii *Starčevo-Criș*, din *Neolithic*, au fost descoperite la Valea Râii, la doar 5 km depărtare de Râmnicu-Vâlcea, constând în fragmente ceramice aparținând purtătorilor Culturii *Boian*. Pe partea dreaptă a pârâului Sărat, s-au găsit artefacte vineiene, constând în: fragmente ceramice, lame de silex și statuete antropomorfe. Urme ale Culturilor *Boian* și *Sălcuța* s-au găsit atât la Sud, cât și la Nord de municipiul Râmnicu-Vâlcea: la Căzănești - Fabrica și Cetățuia. Exemplele de acest gen pot continua, fapt ce demonstrează că această zonă a fost locuită din cele mai vechi timpuri: vase ceramice, idoli antropomorfi și zoomorfi, topoare de piatră, lame de silex, obiecte din cupru, aur, bronz, argint, cuțite, podoabe, alte arme și multe alte comori și necropole, unele dintre artefacte aparținând Culturilor *Coțofeni*, *Glina*, *Verbicioara* și *Basarabi*, iar din șantierul sistematic de la *Buridava Dacică* încă mai ies la lumină noi și noi tezaure. Situl de pe Valea Oltețului, de la Bugiulești - Tetoiu din județul Vâlcea - *unul dintre cele mai interesante din lume*, a deschis, odată cu descoperirea sa, o fereastră temporală de peste 2 milioane de ani în istoria planetei.

Surse: wikipedia.org; adevarul.ro; academia.edu; stiinta-mister.ro; marincarciumaru.ro; cimec.ro; bibmet.ro; elforum.info; deceneuinteleptul.worldpress.com; ioncoja.ro; thraxusares.worldpress.com; lohanul.slizhuzi.ro; enciclopediadiagetodacilor.blogspot.com; independentaromaniei.ro; vatra-daciei.ro; identitatea.ro; romaniadevizitat.org; ramnicuvalceaweek.ro

Foto: adevarul.ro; cpb-us-e1.wpmucdn.com, scena9.ro